

това, поради подигравките на Д-ръ Селимински, около 1826 г., той се отказалъ отъ учителството и се примирилъ само съ протопсалтството си. (Умрѣлъ е въ 1832 г., въ Плоещъ, дѣто се прѣселили много сливенци, а жена му умрѣла въ 1845 г. въ Котелъ, при сина си Сава Доброплодни, учителъ по онова врѣме тамъ).

Другъ сливенецъ, учителъ по грѣцки, но съ съвсѣмъ малко извѣстно битие, е споменатиятъ участникъ въ Завѣрата (1821 г.) и агентъ на Одеската Хетерия, Парашкева Бояджиолу, баща на *Джовани Икономовъ*. Билъ е заможенъ синъ и отъ видно сѣмейство (сестра му е била женена за Върбишкия султанъ, съпартизанинъ на Пазвантоолу и претендентъ за Цариградския прѣстолъ. Тая сливенка, прочута по своята красота, съгласно думитѣ на Джовани Икономовъ, е умрѣла тамъ като християнка. Баща ѝ е билъ „войвода“ на сливенскитѣ войници, и начело на тѣхъ участвувалъ въ Батинския бой, 1810 г.). Споменатиятъ сливенецъ-революционеръ е билъ отреденъ за апостолъ на възстанието (1821 г.) въ Търново подъ прикритото звание „грѣцки учителъ“. Дѣ се е училъ — ний не знаемъ, но дѣйствително слѣдъ потушаването на възстанието той останалъ като учителъ въ Търново, а по-послѣ се опопилъ и стигналъ до чина *икономъ*, отъ дѣто и прѣзимето на сина му, ражданъ въ Търново, *Джовани Икономовъ*.

Другъ сливенецъ, сжщо „грѣцки“ учителъ, е билъ *Апостолъ х. Кондоолу*, по-рано частенъ учителъ по грѣцки въ Сливенъ, а слѣдъ това такъвъ на боярскитѣ дѣца въ Букурещъ, дѣто и умира кждѣ 1850 г. (По думитѣ на дѣдо Нойко, той се родилъ кждѣ 1785 г. и билъ роднина на *Конда Бинбаши* отъ Сливенъ, който пкъ, както се видѣ, прѣскочилъ Бѣлградската крѣпость въ 1806 г. и помогналъ на Карагеорги да побѣди турцитѣ. Въ списъка на по-първитѣ прѣселени въ Влашко сливенци личи и името на *Апостолъ Хаджи Кондо*, подписанъ „за своя бабалкъ“, очевидно сжщо сливенецъ. Зап. Селим., II, 67).

Врѣмето между 1805 и 1821 г. е било златната епоха на елинизма въ Сливенъ. Даже и къмъ 1826 г. Д-ръ Селимински заявява, че въ Сливенъ само единъ знаялъ да чете и пише по „славянски,“ а именно нѣкой си *Боянъ или Бяно Абаджи* (прадѣдъ на фабрикантитѣ Боянови, баща на видния сливенецъ *Парашкева Бяновъ*). Това ще е, на всѣки случай, прѣувеличение, но тѣй или инѣкъ, славянското четмо въ Сливенъ прѣзъ това врѣме е било голѣма рѣдкость. За бързото развитие на елинизма въ Сливенъ сж спомогнали не само сливенскитѣ „грѣци“, но и самото течение между българскитѣ християни за приготовленията около тѣй нарѣчената „грѣцка“ революция (Завѣра. 1821 г.). Съ избухването на тоя революция сж свързани много сливенски имена —